

בש"פ 7535/21 - נעה שהם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7535/21

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת:

נעה שהם

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים (השופט א' רון), מיום 5.11.2021
בתיק ע"ח 12218-11-21

המבקשת:

בעצמה

החלטה

1. בקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התנש"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רון) בע"ח 12218-11-21 מיום 5.11.2021, במסגרתה נדחה ערר המבקשת על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (השופט א' לנג) בבש"פ 9646-11-21 מיום 4.11.2021.

ההליכים הקודמים

2. ביום 3.11.2021 המבקשת נעצרה, נחקרה ושחררה בתנאים לאחר שנחשדה בביצוע עבירות של תקיפה סתם והפרעה לשלום הציבור, בכך שבימים 2.11.2021 ו-3.11.2021 התנהגה באלימות כלפי צוות האבטחה בבית המשפט

עמוד 1

העליון, והפרה את הסדר הציבורי. בתום החקירה, המבקשת סירבה לחתום על התחייבות אשר מורה לה לא להגיע לבית המשפט העליון למשך 15 ימים. בהמשך לכך, הגישה המשיבה בקשה לבית משפט השלום לצורך קביעת הגבלות על המבקשת.

3. בהחלטתו מיום 4.11.2021, קבע בית המשפט השלום כי הראיות שהונחו לפניו מניחות חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבקשת. לפיכך, הורה על שחרורה של המבקשת בתנאים הבאים: התייצבות לחקירה או משפט לפי דרישה; הרחקת המבקשת למרחק שלא יפחת מ-200 מטרים מבית המשפט העליון ועובדיו עד ליום 18.11.2021, ובלבד שלא יתקיים דיון בעניינה; וכן מתן התחייבות עצמית בסך של 3,000 ש"ח.

4. על החלטה זו הגישה המבקשת ערר לבית המשפט המחוזי בירושלים, אשר נדחה בהחלטתו מיום 5.11.2021.

5. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי. בבקשתה, מציינת המבקשת (המייצגת את עצמה), כי בית המשפט השלום נתן החלטה בעניינה מבלי לאפשר לה להשמיע את כל טענותיה, וכי בית המשפט המחוזי לא דן במהות הדברים, כלשונה. במאמר מוסגר אוסיף עוד כי המבקשת מציינת בבקשתה כי בית משפט זה טרם העניק לה את הסעד המבוקש על ידה במסגרת בקשה נוספת שהגישה לבית משפט זה בתיק אחר (בש"פ 7299/21 שהם נ' מדינת ישראל (31.10.2021)).

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות אף מבלי להיזקק לתשובה.

7. סעיף 35(א1)(1) לחוק המעצרים, קובע כי ביקורת שיפוטית על החלטת בית המשפט המחוזי בערר על החלטת בית משפט השלום בענייני מעצרים תתאפשר רק לאחר קבלת רשות. בהתאמה, נקבע כי רשות כאמור תינתן אך במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או בהתקיים נסיבות חריגות, כגון עיוות דין שנגרם לחשוד או פגיעה בלתי מידתית בחירותו (ראו והשוו: בש"פ 5493/21 שלמה גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.8.2021); בש"פ 2173/12 גניני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.3.2012)). לא מצאתי כי עניינה של המבקשת בא בגדר הנסיבות החריגות אשר מצדיקות את התערבותו של בית משפט זה. אוסיף עוד כי בית המשפט המחוזי מצא כי החלטת בית המשפט השלום מבוססת על חומר החקירה שהונח לפניו, ובהתאם לכך קבע כי לא נפלה כל טעות בהחלטה, ולא ראיתי להתערב בכך.

8. בבחינת למעלה מן הצורך, אעיר ביחס לבש"פ 7299/21, כי עיון בתיק מעלה כי בקשת המבקשת בעניין זה נדחתה, וכן שתי בקשות לעיון חוזר מימים 1.11.2021 ו-2.11.2021, נדחו גם הן (ראו החלטות מימים: 31.10.2021; 1.11.2021; ו-2.11.2021).

9. לבסוף, אציין כי לצד בקשה זו הגישה המבקשת בקשה נוספת במסגרתה היא מלינה על התנהלות המשטרה בהפגנה שהתקיימה ביום 6.11.2021 בכניסה לעיר ירושלים, ואולם, טענות אלה אינן מענינו של הערר שלפניי.

10. לנוכח האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' בכסלו ה'תשפ"ב (9.11.2021).

ש ו פ ט ת
